

5. söndag etter Epifania– 2019 – LARS BORGSTRÖM (LFS)

Texter: Salme 42; Joel 2:21-24; Kol 3:12-17; Matt 13:24-30

Jesus liknar himmelriket vid en man som sådde god säd i sin åker. Innan vi ser närmare efter vad denna liknelse kan ha att säga oss, ska vi liksom avkoda personerna och tingen i liknelsen och identifiera vilka eller vad de motsvarar i verkligheten. Det bereder inga som helst svårigheter att göra det i detta fall, eftersom Jesus själv ger oss uttydningen senare i samma kapitel.

Såningsmannen är Jesus själv, som också kallas Människosonen (Matt. 13:37). Den goda säden som Han sår i sin åker är rikets barn (Matt. 13:38), d.v.s. de kristna, de som tror på Honom. Detta kanske är förvånande, eftersom vi annars är vana vid att det är Guds ord som liknas vid utsädet, t.ex. i liknelsen om fyrahanda sädesåker (Luk. 8:11). Men vi får nog tänka att Guds ord, som sås, är den näring som de trogna, pånyttfödda människorna är uppfödda av, och att därför de kristna är det goda resultatet som utsäendet av Guds ord resulterar i. Därför kan såväl Guds ord som de kristna människorna sägas vara sädden. Den ovän, som då folket sov sådde ogräs mitt ibland vetet, är djävulen (Matt. 13:39) och själva ogräset är hans barn (Matt. 13:38), d.v.s. alla människor han lyckats förblinda så att de inte tror på Människosonen. Även här kan vi säga att sädden är dels utsädet, d.v.s. djävulens list, ondska och bedrägeri som han sår bland människorna i form av falska religiösa eller ateistiska läror och frestelser till synd, och dels det onda resultatet av detta: människor som lever i otro, mörker och synd fjärran från Gud, deras Skapare och Frälsare. Men åkern då? Vad motsvaras den av i verkligheten? Jesus säger att åkern är världen (Matt. 13:38). Skördetiden är denna tidsålders slut, d.v.s. domedagen då den yttersta domen faller, och skördemännen är änglar (Matt. 13:40).

Jesus beskriver världen, inte kyrkan

Den Jesu liknelse som vi idag har framför oss används ofta för att försvara läropluralism och kvarstannandet i de avfallna folkkyrkorna. Man hävdar att Jesus klart och tydligt sagt att vi inte ska separera de sant troende från världens barn – detta ska ske först på domens dag – och att vi därför ska hålla till godo med kyrkan såsom den faktiskt ser ut och inte försöka skapa rena församlingar av idel troende. Med "kyrkan" menar man vanligtvis Svenska kyrkan, som man alltså då enligt deras resonemang inte ska lämna.

Det är märkligt att människor kan argumentera på det sättet eftersom Jesus säger att åkern där vetet och ogräset växer sida vid sida är världen, inte kyrkan. Det är i världen vi inte ska försöka oss på att driva ut de ogudaktiga och otroende. Vi ska inte försöka oss på att skapa någon kristen stat eller kristen koloni där inga villfarande och inga som lever i öppen synd tillåts ha medborgarskap.

Jesu lärjungar blev såningsmän som sådde ut Hans Ord överallt där de gick fram. Sedan har såningsarbetet fortsatt genom nya lärjungar i alla tider och det kommer att fortgå intill tidens slut. Människor blir födda på nytt av evangeliets Ord och växer till i andlig mognad. De mognar för evigheten och kommer på domens dag att bärgas av änglar till den himmelska logen. Men Jesus tvingar ingen att ta emot budskapet om Honom, Han tvingar ingen att överlämna sig till Honom. De som vill kan istället låta sig uppfyllas av djävulens utsäde. Istället för att läsa och höra Guds ord och fira gudstjänst där man lyssnar till predikan, tackar och lovar Herren, ber och sjunger till Hans ära, kan man läsa denna världens skvaller i veckotidningar eller på Internet och i TV-tittande låta sig bländas av lyx och flärd, sex, makt och pengar. Då växer man upp till den Ondes barn eftersom man låter sig näras av sin fader djävulen, är ett ogräs i denna värld och kommer på domens dag att bli kastad i den brinnande ugnen.

P.g.a. att olika slags utsäde, Guds och djävulens utsäde, slår rot inom olika människor växer rikets och den ondes barn sida vid sida i denna värld såsom vete och ogräs i åkern som Jesus talar om i sin liknelse. Detta blandtillstånd är kännetecknande för denna tidsålder. Men så kommer det inte att vara för evighet. Det är endast p.g.a. Guds tålmodighet som Han ännu en stund tillåter det onda att växa tillsammans med det goda. Han tänker att den som nu ännu

förkastar Hans nåd kanske kommer att bli omvänd i framtiden. Därför väntar Han med att slutgiltigt åtskilja vetet från ogräset i den stora domen. Men när Herrens dag kommer, den dag som får himlar att upplösas i eld och himlakroppar att smälta av hetta, då kommer den stora separationen att ske.

Vi ser alltså att det är Herrens sak att döma världen och att det är Hans änglar som är skördemännen, de som verkställer domen. Det är inget vi ska göra genom att t.ex. försöka utrota de otroende ur samhället. Men liknelsen säger ingenting om hur förhållandena ska vara i kyrkan. För att få reda på det måste vi gå till andra bibelställen. Gör vi det är det tydligt, att det är Guds vilja att kyrkotukt bedrivs.

Församlingen behöver tuktas

Det är en alldeles självklar nytestamentlig sanning att församlingen ska bedriva läro- och kyrkotukt. Falska läror, som ju är andligt gift som på kortare eller längre sikt dödar församlingsmedlemmarnas själar, ska naturligtvis inte accepteras, lika lite som den öppna synden i levernet. När det gäller falska läror ska här citeras vad Paulus skriver till Titus med instruktioner om hur han ska sköta församlingsarbetet på Kreta. Han skriver: *"En villolärare ska du ge en första och en andra varning och sedan avvisa, eftersom du vet att en sådan är på fel väg. Han syndar och har dömt sig själv"* (Tit. 3:10–11). En villolärare ska alltså inte accepteras i den kristna församlingen. De falska lärarna ska inte bekämpas med yttre vapen eller våldsmedel, utan med Andens svärd, som är Guds Ord (Ef. 6:17). Om inte villoläraren bekänner sin synd, ångrar sig och korrigerar sig, ska han bannlysas och uteslutas ur församlingen (Matt. 18:17).

Domen vid denna tidsålders slut

Jesus säger att när skördetiden är inne ska skördemän samla in allt ogräs, binda det i knippen för att brännas, men vetet ska de ta tillvara och samla i Hans loge. I uttydningen säger Jesus som sagt att skördetiden är denna tidsålders slut och att skördemännen är änglar (Matt. 13:39). Där talas också om den brinnande ugnen där man ska gråta och skära tänder (Matt. 13:42).

Det är detta helvete som Jesus kom för att frälsa oss ifrån (Joh. 3:16). Att hamna där är att gå förlorad. Må ingen av oss behöva hamna där! Och må vi varna våra medmänniskor oavsett vad det kostar! Helvetet är en verklighet, och vi ska inte vara rädda för att varna varandra, tvärtom. Ingenting i Guds uppenbarelse ska förtigas. Vi får varken lägga till eller dra ifrån något av det som står skrivet i boken (Upp. 22:18–19).

På domens dag kommer det också att bli en stor glädje, nämligen för rikets barn, den goda sådden, de som tror på Jesus, deras Frälsare, som i sitt lidande och sin död tagit bort all deras synd. De kommer att samlas in och *"lysa som solen i sin Fars rike"* (Matt. 13:43). Jesu härlighet kommer då att prägla alla kristtrognas kroppar, de kommer att vara lika Honom (1 Joh. 3:2).

Den största saligheten i himmelriket är gudsskådandet. Johannes skriver att vi får *"se Honom sådan han är"* (1 Joh. 3:2) och Paulus skriver: *"Nu ser vi en gåtfull spegelbild, men då ska vi se ansikte mot ansikte"* (1 Kor. 13:12).

Saligheten innefattar också en frihet ifrån allt ont. *"Han ska torka alla tårar från deras ögon"* (Upp. 21:4). Den innebär en ousäglig fröjd, *"Vad ögat inte sett och örat inte hört och människans hjärta inte anat"* (1 Kor. 2:9). Inte ens den ljusaste, gladaste och mest bekymmersfria stund, som en människa kan få uppleva här på jorden, utgör mer än en liten aning om och avglans av den härlighet och glädje som kommer att vara i himlen. Man kommer där att förvåna sig över, att man i så hög grad kunnat låta sig tyngas ned av de jordiska svårigheterna. Dessa kommer att te sig som ett intet i jämförelse med den himmelska glädjen. *"Vår nöd, som är kortvarig och väger lätt, bereder åt oss en väldig och överväldigande härlighet som väger tungt och varar för evigt"* (2 Kor. 4:17). Om vi verkligen hade fullt klart för oss redan nu, vad den himmelska glädjen innebär, skulle vi aldrig tveka eller halta på båda sidor utan villigt försaka vad som helst för det eviga livets skull.

Amen.